

بررسی فقهی کارکردهای پیامک در بستر حريم خصوصی

پدیدآورنده (ها) : زرقانی، محمد

فقه و اصول :: نشریه فقه و اجتہاد :: پاییز و زمستان ۱۳۹۱ - شماره ۲

صفحات : از ۱۱۹ تا ۱۴۷

آدرس ثابت : <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1393908>

تاریخ دانلود : ۱۴۰۲/۰۱/۲۳

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و برگرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تحلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

مقالات مرتبط

- تحلیل گفتمان به مثابه نظریه و روش
- تقابل علمی شیخ ابراهیم قطیفی (م ۹۵۰ ق) و محقق کرکی (م ۹۴۰ ق)
- سیره نگاری در تاریخ اسلام
- نقد و بررسی: واقدی و کتاب «المغازی»
- قلمرو ولایت فقیه از دیدگاه مقدس اردبیلی
- نگاهی به مراحل تکامل فقه شیعه
- مغازی و محدثین
- نقش تاریخ جبل عامل در گسترش فرهنگ اهل بیت (ع)
- گذار از میان صخره و گرداب: دگرگونی نقش زن و مرد در ایران قرن بیستم
- گذری بر جهان اسلام/ پیش درآمدی بر اسلام در آسیا

بررسی فقهی کارکردهای پیامک

در بستر حریم خصوصی

* محمد زرقانی

چکیده

چگونگی استفاده صحیح از پیامک و سرویس پیام کوتاه بحثی است که این مقاله در پی تبیین و بررسی فقهی کارکردهای آن است؛ زیرا در بحث استفاده از وسایل و ابزارآلات ارتباطی، تنها از طریق استفاده صحیح و درست از دیدگاه شرعی و قانونی است که انسان می‌تواند از آنها در راه رفاه و رسیدن به سعادت و کمال یاری جوید. در غیر این صورت، یعنی استفاده نادرست و خلاف از آنها، باعث می‌شود که این ابزار و وسایل ارتباطی عمدتاً بلای خانمان‌سوز انسان گردیده و حتی حریم خصوصی افراد که جزء اولین حقوق و نیازهای انسانی است، از دسترس و تجاوز دیگران در امان نباشد. بنابراین، مقاله حاضر ضمن ذکر مزايا و ویژگی‌های سیستم ارتباطی پیامک، به برخی از کارکردهای مهم آن اشاره و در مورد پیامدها و عواقب ناشی از استفاده سوء و نادرست از این وسیله هشدار می‌دهد و در ادامه، انواع پیامک به لحاظ محتوایی را طرح کرده و با اشاره به بحث حریم خصوصی افراد، پیامک‌های مزاحم را مورد بررسی قرار می‌دهد و احکام فقهی و حقوقی پیامک‌های مزاحم و ناقض حریم خصوصی افراد را تبیین نموده و در نهایت راهکارهایی برای استفاده درست و صحیح از پیامک پیشنهاد می‌دهد.

واژگان کلیدی: کارکرد، فقه، پیامک، حریم خصوصی.

* مدیر گروه فقه دفاع و امنیت مرکز فقهی ائمه اطهار علیهم السلام و دانشجوی دکتری تاریخ تشیع دانشگاه ادیان و مذاهب قم. (M.zarghani@urd.ac.ir)

حریان پیشرفت علوم و دستاوردهای روزافزون و معجزه‌آسای صنعتی و فناوری در حوزه علوم و صنایع ارتباطات، اعم از رسانه‌های صوتی و تصویری مثل: اختراع تلفن (ثابت و سیار)، تلویزیون، اینترنت، ماهواره و غیره، به انسان‌ها این امکان را داده تا از طریق صوت، تصویر، پیام و غیره با موجودات و همنوعان خویش در اقصی نقاط جهان ارتباط برقرار نماید. بی‌شک یکی از این پیشرفت‌ها و دستاوردها در حوزه علوم ارتباطات، تکنولوژی سرویس پیام کوتاه^۱ یا اصطلاحاً (S.M.S) و پیامک است، که از این طریق می‌توان در کوتاه‌ترین زمان و با کمترین هزینه با یکدیگر ارتباط برقرار نمود. لیکن نباید از این نکته غافل شد که صنایع ارتباطی و پیامک و هر آنچه که امروزه تحت عناوین علوم، فنون و حتی فرهنگ و تمدن در اختیار بشر است، همگی مرهون شعور، قدرت شناخت، تحلیل و بررسی، تجربه و معرفتی است که خداوند به انحصار مختلف نسبت به انسان ارزانی داشته و آن را بردیگر مخلوقات مقدم قرار داده است.^۲

بنابراین، می‌توانیم بگوییم که علوم و دستاوردهای صنعتی و فناوری از جملهٔ موهاب، الطاف و نعمت‌های الهی است و پر واضح است که، در مقابل نعمت‌های الهی باید قدردان و شاکر بود^۳ و این اقدام علاوه بر اینکه حمد و ستایش خداست، باعث افزایش نعمات نیز خواهد شد.^۴ باید توجه داشت که قدردانی و شاکر بودن

1. Short Message Services.

۲. «الرَّحْمَنُ» * عَلَمُ الْقُرْآنَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ * عَلَمَةُ الْيَبْيَانِ» خداوند رحمان، قرآن را تعلیم فرمود، انسان را آفرید و به او بیان را آموخت» (الرحمن، ۱-۴) «أَفْرَا بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ * أَفْرَا وَرَبِّكَ الْأَكْرَمُ * الَّذِي عَلَمَ بِالْقَلْمَنِ * عَلَمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ» بخوان به نام پروردگارت که (جهان را) آفرید، همان کس که انسان را از خون بسته‌ای خلق کرد! بخوان که پروردگارت (از همه) بزرگوارتر است، همان کسی که بوسیله قلم تعلیم نمود و به انسان آنچه را نمی‌دانست یاد داد» (علق، ۵ - ۱): «وَ عَلَمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلُّهَا» سپس علم اسماء [= علم اسرار آفرینش و نامگذاری موجودات] را همگو، به آدم آموخت» (قرآن، ۳۱).

۳. «وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِلَّا مَا يَشْكُرْ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرْ بِإِنَّ اللَّهَ عَبْدِيْ حَمِيدٌ» (با اینکه شکر نعمت به نفع خود بشر می باشد و خداوند به آن نیازی ندارد). (القمان، ۱۲)، «...وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِي الشَّكُورُ...» (و اندکی از نیازگانم شکر گذاشته ام) (س. ۱۳)

۴. «وَإِذْ تَأْذُنْ رِبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَا زَيْدَكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنْ عَذَابِي لَشَدِيدٌ» و همچنین به خاطر بیاورید هنگامی را که پروردگارتان اعلام داشت اگر شکر گزاری کنید، (نعمت خود را) بر شما خواهم افزود و اگر ناسپاسی کنید، مجازاتم شدید است» (ابراهیم، ۷)؛ «...وَسَبَّاجُرْيِ الشَّاكِرِينَ» و بزودی \leftarrow

در مقابل نعمات الهی، مصاديق متعددی می‌تواند داشته باشد که یکی از آنها، استفاده صحیح از آن نعمت است تا از این طریق وجود آن نعمت باعث آسایش، رفاه و کمال بشر و جوامع بشری شود و در غیر این صورت، یعنی عدم استفاده صحیح، که خود نوعی کفران و ناسپاسی در مقابل نعمت‌های الهی است، باعث دگرگونی و تبدیل نعمت به نقمت شده و اثرات سوء آن، بشر و جوامع بشری را فرا می‌گیرد؛ کما اینکه امروزه تا حدی بر اثر کفر نعمت و عدم استفاده صحیح از نعمت‌های الهی گرفتار اثرات سوء آن شده‌ایم. گواه بر آن، این است که، انسان امروزی با تمام پیشرفت‌هایی که به لحاظ علم، تکنولوژی و صنعت در عرصه ارتباطات داشته، به دلیل عدم رشد فضائل اخلاقی و انسانی و سیر قهقرائی آن، از تکنولوژی علوم و پیشرفت‌های ناشی از آن، استفاده صحیح نکرده و این باعث شده که محصولات و دستاوردهای ناشی از آن در صنایع ارتباطی و صوتی تصویری، مثل: تلویزیون، اینترنت، ماهواره، تلفن و محصولات و مشتقات آنها، همانند: عکس، فیلم، ایمیل، پیامک، بلوتوث و غیره به جای اینکه تماماً در خدمت بشر و رفاه و کمال آن باشد، عمدتاً بلای جانسوز آن گردیده و دیگر برای بشر امروزی از مقوله آزادی، آرامش و آسایش، جز نامی باقی نمانده و حتی حریم خصوصی افراد که جزء اولین حقوق و نیازهای انسانی است از دسترس و تجاوز در امان نیست!

بنابراین، سؤال و بحث اساسی این مقاله، بررسی چگونگی استفاده از پیامک و سرویس پیام کوتاه از نظر فقهی است که به موجب آن، نحوه درست و صحیح استفاده از این تکنولوژی و دستاوردهای ارتباطات را مورد بررسی قرار و در مورد عواقب ناشی از استفاده سوء از این وسیله هشدار داده و در نهایت راهکارهایی برای استفاده صحیح از پیامک پیشنهاد می‌دهد. بنابراین محتوای این مقاله در سه فصل به شرح ذیل مطرح شده است.

فصل اول: بررسی کارکردها و پیامدهای پیامک

با استفاده از «سرویس پیام کوتاه» (Short Message Services) یا به عبارتی «پیامک» که به اختصار (S.M.S) گفته می‌شود؛ می‌توان پیام‌های کوتاه متنی را از یک تلفن همراه

⇒ سپاسگذاران را پاداش خواهیم داد» (آل عمران، ۱۴۵)؛ «ثَمَرَةُ الشُّكْرِ زِيَادَةُ النَّعْمِ» مزه شکر کردن، زیاد شدن نعمتها است. (غزال الحکم، صفحه ۲۷۹)

گفتار اول: مزایای پیامک

برای سرویس پیامک، مزایای متعددی قابل تصور است که به نمونه‌هایی از آن اشاره می‌کنیم:

۱. به دلیل اینکه، انتقال پیام کوتاه از طریق پیامک به هیچ وسیله‌ای غیر از تلفن همراه نیاز ندارد، بنابراین از هر جایی و در هر شرایطی به راحتی می‌توان برای مخاطب و مخاطبان موردنظر پیام فرستاد و از آنها پیام دریافت کرد؛
۲. امکان دسترسی به افراد از طریق پیام کوتاه بسیار بالا است و حتی در بسیاری از مواقع که فرد به عللی نمی‌تواند یا نمی‌خواهد با کسی تماس تلفنی بگیرد یا به تماس‌های تلفنی آن پاسخ ندهد، امکان ارسال پیامک به دیگری یا دریافت آنرا دارد و در واقع از طریق سرویس پیام کوتاه می‌توان به هر فردی در هر وضعیتی دسترسی داشت و پیامی را با وی رد و بدل کرد؛
۳. پیام کوتاه رسانه‌ای سریع است، به طوری که شما در عرض چند دقیقه می‌توانید پیامی را هم‌زمان برای هزاران نفر ارسال کنید؛
۴. ارسال و دریافت پیام کوتاه از طریق ارسال‌کننده پیام به راحتی قابل کنترل و پیگیری است، یعنی به سادگی می‌توان وضعیت ارسال پیام دریافت از سوی مخاطب آنرا ملاحظه و بررسی نمود؛

۱. به نقل از پایگاه خبری تحلیلی اعتدال، کاد خبر، ۱۷۳۷ تاریخ انتشار، ۱۴۰۰/۰۱/۱۴

۵. دسترسی و استفاده از پیامک در مقایسه با سایر روش‌های ارتباطی، آسان و بسیار کم هزینه است؛

۶. استفاده از سیستم ارتباطی پیامک در مقایسه با سیستم‌های ارتباطی مشابه همانند: ایمیل (پست الکترونیکی) و غیره از نفوذ و مقبولیت بیشتری در بین مردم دارد؛

۷. پیام دریافتی از طریق سیستم پیامک را، افراد به راحتی می‌توانند برای استفاده‌های بعدی و حتی ارسال به دیگری در تلفن همراه خود ذخیره کنند؛

۸. ارسال و دریافت پیام از طریق سیستم ارتباطی پیامک نسبت به وسائل ارتباطی دیگر از امنیت بیشتری به لحاظ امکان کتrol، دسترسی و استراق سمع از سوی افراد دیگر برخوردار می‌باشد.

بنابراین امروزه سیستم ارتباطی پیامک به لحاظ مزایای فوق و سایر مزایا به یکی از فراگیرترین و محبوب‌ترین شیوه‌های ارتباطی نوین تبدیل شده است و به دلیل وجود همین مزایاست که ویژگی‌های منحصر به فردی پیدا نموده و آن را به وسیله‌ای تبدیل کرده که در کوتاه‌ترین زمان‌ها، سخت‌ترین شرایط، دورترین مکان‌ها و ارزان‌ترین قیمت‌ها، بتواند کاربردهای بسیار متنوعی در حوزه‌های دینی، فرهنگی، سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و غیره داشته باشد. البته بررسی همه این کاربردها به مجال و فراغت بیشتری نیاز دارد و ما در این نوشتار صرفاً به دنبال ترسیم و تفکیک برخی کارکردها و پیامدهای آن از نظر فقهی هستیم.

گفتار دوم: کارکردهای مثبت پیامک از نظر دینی و فقهی

وظیفه اصلی و ذاتی پیامک، رساندن پیام و اطلاع‌رسانی صحیح است. بنابراین برای سرویس پیام کوتاه (پیامک) می‌توان دهها کارکرد در امر اطلاع‌رسانی و ارائه خدمات در حوزه‌های مختلف دینی، اجتماعی، سیاسی، پژوهشی، اقتصادی، تجاری، و... در نظر گرفت که با مدنظر قراردادن پاره‌ای از شرایط، مثل توافق و کسب اجازه از مخاطبین (جهت ارسال و دریافت پیامک) می‌توان آنها را در ردیف کارکردهای مثبت این رسانه از نظر اسلام و فقه قرار داد که در زیر به برخی از این کارکردها صرفاً در حوزه دینی و اجتماعی اشاره می‌کنیم:

۱. تبلیغ و ترویج عقاید دینی و اسلامی

غرب با در اختیار داشتن غول‌های رسانه‌ای در عصر و زمان حاضر که معروف به عصر ارتباطات و اطلاعات الکترونیکی و دیجیتالی است، گوی سبقت را از دیگران ربوده و در صدد تبلیغ و نشر مبانی فکری و اعتقادی باطل و منحرف خویش به جهان و جهانیان با پیشرفتۀ ترین ابزار تبلیغاتی است، ولی با توجه به اینکه از طرفی ما مسلمین دارای عقاید حقه و الهی بوده، بلکه کامل‌ترین و جامع‌ترین آن یعنی دین اسلام را در اختیار داریم و از طرف دیگر، دین مبین اسلام هم بر امر تبلیغ، ترویج و نشر درست معارف دینی صحه گذاشته و نسبت به آن تأکید هم داشته، چرا نباید از این ابزارهای نوین تبلیغاتی جهت نشر و ابلاغ عقاید حقه خویش استفاده نماییم؟ بنابراین، مسلمین و کشورهای اسلامی جهت مقابله با تبلیغات دشمنان و به منظور ترویج و تبلیغ معارف ناب اسلامی باید از هر وسیله ممکن و مجاز در این راستا استفاده نمایند. یکی از بهترین ابزارهای ممکن و مجاز در شرایط حاضر، استفاده از رسانه‌های ارتباطی مدرن، همانند: ماهواره، تلویزیون، اینترنت، تلفن و غیره می‌باشد. بنابراین، به نظر می‌رسد که حداقل کار در این زمینه، استفاده از پیامک و سرویس پیام‌کوتاه از طریق تلفن همراه است؛ یعنی با ارسال پیام‌های حاوی مضامین اعتقادی و معارفی اسلام از طریق پیامک (به لحاظ مزايا و ويژگی‌های منحصر به فرد این رسانه) می‌توانیم اقدامات قابل توجه و مؤثری در این راستا انجام دهیم.

۲. صله‌رحم و ارتباط صمیمانه

صلة رحم و رفت‌وآمد با خویشان و جویاشدن احوال آنان، یکی از رفتارهای پسندیده و سنت‌های بسیار خوب اجتماعی است که مورد تأیید و تأکید اسلام هم قرار گرفته است.^۱ ولی متأسفانه امروزه که عصر مدرنیسم و فراصنعت نام دارد، یکی از اثرات مخرب آن قربانی شدن روابط انسانی است؛ یعنی در جوامع مختلف (حتی اسلامی) افراد به دلیل گرفتاری‌های ناشی از این نوع زندگی، دیگر

۱. پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید: «ثواب صله رحم، زودتر از ثواب هر کار خیر دیگری می‌رسد. (کلینی، ۱۴۱۰ق، ۲، ۱۵۲)

فرصت و انگیزه‌ای را برای پرداختن به این امور ندارند و نوعی نگرش فردگرایی و دوری جستن از دیگران بر زندگی آنان غلبه دارد و حتی نزدیک‌ترین افراد نسبت به ایشان، یعنی فرزندان و والدین هم از این قاعده مستثنان نیستند. تشکیل و توسعه مهدکودک‌ها و خانه‌های سالم‌دان در سرتاسر جهان و از جمله در کشورهای اسلامی، شاهد بر این مدعای است. بنابراین، در جهان کنونی، سنت حسنۀ صلۀ رحم و ارتباط صمیمانه با خویشاوندان کم‌رنگ شده و بعضاً دچار فراموشی گردیده و گرد و غبار ناشی از گرفتاری‌های زندگی صنعتی و ماشینی بر آن سایه افکنده است و البته شاهد اثراتِ سوء آن هم می‌باشیم.

بنابراین، در عصری که سنت ارزندهٔ صلۀ رحم و ارتباط با نزدیکان و هم‌نوغان به دلیل مشکلات و گرفتاری‌های متعدد در حال انزوا و محوشدن است، بر مسلمین و جوامع اسلامی است که جهت مقابله با تأثیرات منفی دوران پُست‌مدرن و زندگی ماشینی، به هر نحو و طریق ممکن، به دنبال احیای سنت‌های اجتماعی اسلام، همچون سنت حسنۀ صلۀ رحم باشند، تا از این طریق بتوان بخشی از آلام بشر و جوامع بشری را فرو کاست. یکی از این روش‌ها، بلکه بهترین آن، استفاده از خودِ تکنولوژی و محصولات و دستاوردهای صنعتی و فناوری، همانند پیامک می‌باشد؛ یعنی حداقل کاری که در این زمینه می‌توان انجام داد، این است که، هرازگاهی از طریق سیستم پیامک‌رسانی، پیامی (در قالب چند جمله ساده، شامل سلام و احوال‌پرسی) به خویشان و دوستان ارسال کنیم و از این طریق، حداقل از راه دور، جویای احوال آنان شده و ضمن عمل به این سنت حسنۀ صلۀ رحم و احیای آن، از مواهب و آثار پر برکت آن نیز بهره‌مند شویم.

۳. یادآوری ایام‌الله و مناسبت‌های اسلامی و ملی

در هر قوم و فرهنگی به لحاظ باورهای اعتقادی یا ملی، ایام و ازمنه بخصوصی وجود دارد که برایشان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در فرهنگ اسلامی و شیعی ما نیز، ایامی به نام ایام‌الله^۱ (همچون: عید بعثت، عید غدیر، عید قربان، عید فطر و غیره) وجود دارد که با توجه به جایگاه ویژه ایام‌الله در فرهنگ اسلامی،

۱. زمان تحقق سنت‌های الهی.

توصیه و تأکید زیادی بر یادآوری این ایام شده^۱، و همچنین در تاریخ ملی و سیاسی کشور ایران اسلامی ما، اعیاد، مناسبت‌ها و حتی روزهای سرنوشت‌سازی همانند: ۲۲ بهمن، ۱۳ آبان و غیره وجود دارد که خود در زمرة ایام‌الله قرار گرفته که برای گرامیداشت و زنده‌کردن خاطره این روزهای مبارک و حساس، نیاز به یادآوری آنهاست.

بنابراین، وظیفه ما است که، در هر عصری با بهره‌گیری از ابزار و روش‌های متناسب، اقدام به زنده‌نگه‌داشتن ایام‌الله نماییم و ضمن یادآوری الطاف و سنت‌های الهی، از پیام و خاطرات این ایام بهره و پند لازم را فرا گرفته تا از این طریق مسیر زندگی و سرنوشت خویش را ملامال از جریان سنت‌های خوب الهی نماییم. در شرایط حاضر، یکی از راحت‌ترین ابزارها برای زنده‌نگه‌داشتن و یادآوری ایام‌الله، استفاده از سرویس پیام کوتاه و ارسال پیام متناسب با این ایام به دیگران است. از طریق ارسال پیامک با محتوای تبریک یا تسلیت در این ایام، علاوه بر یادآوری ایام الهی و سنت‌های ساری و جاری خداوند در آن روزها، می‌توان طبق توصیه دین مبین اسلام در غم و شادی یکدیگر هم شریک شد.

۴. ارائه آموزش معارف و احکام اسلامی از راه دور

در شرایط اجتماعی حاضر، علی‌رغم اینکه که غرب همراه با مبانی فکری و عقیدتی خویش و الگو و روش‌های زندگی ناشی از آنها، با داشتن قدرت و غول‌های رسانه‌ای، همواره شرق تا غرب کره خاکی را در نوردیده است، معارف دین مبین اسلام با گسترش و رشد روزافزون خود در میان آحاد مردم، سر از اقصی نقاط جهان درآورده و انشاء‌الله همان‌طورکه وعده داده شده، به طرف جهانی شدن و تسخیر آن پیش می‌رود و مردم جهان در نقاط مختلف با هر نوع حکومتی روزبه‌روز به اسلام واقعی که حاوی پیام عدالت، مهربانی و صلح و دوستی است، گرایش نشان می‌دهند. به حق جنبش‌های جهانی^۲ امروزی که در سرتاسر جهان سربرآورده‌اند (جنبش‌های عدالت‌خواه و مبارز با نظام

۱. «وَذَكَرْهُمْ بِأَيَامِ اللَّهِ» «و ایام‌الله را به یادشان بیاور» (ابراهیم، ۵)

۲. جنبش‌های ۰/۹۹ در مقابل ۰/۱ سرمایه‌دار در قلب اقتصادی امریکا (والاستریت) و اروپا از جمله این نوع جنبش‌هاست.

سرمایه‌داری) و الگوی خویش را از انقلاب اسلامی ایران و قیام‌های منطقه‌ای از جنس بیداری اسلامی گرفته‌اند، تأیید بر این مدعای است.

در چنین شرایطی با توجه به رشد و فراگیری دین مبین اسلام و حضور مسلمانان در اقصی نقاط جهان و گستره دامنه فیزیکی و معنوی نیازها به معارف اسلامی، ضرورت استفاده هرچه بیشتر از توان تبلیغی، آموزشی و اطلاع‌رسانی بالا در حوزه‌های مختلف فردی و اجتماعی این معارف در سطح جهان بیشتر از هر زمان دیگر خودنمایی می‌کند و باید از روش‌های متعدد و نوین ارتباطی و رسانه‌ای در این عرصه نهایت استفاده و بهره برداری را نمود تا پیام اسلام اصیل را در بین مسلمانان و آزادی‌خواهان در اقصی نقاط جهان گسترش دهیم؛ و گرنه، توان رقابت با هجمة تبلیغاتی معاندین و فائق‌آمدن بر آن را نخواهیم داشت و این فرصت طلایی به دست آمده در جهان که مدت‌ها در انتظارش بودیم، ممکن است مجدداً از دست برود!

بنابراین، امکان اطلاع‌رسانی پیام اسلام در سطح جهانی و پاسخگویی به سؤال‌ها و نیازهای متعدد روبه‌افزایش مسلمین و امت‌های آزادی‌خواه، صرفاً از طریق روش‌های سنتی، مثل: تبلیغ چهره‌به‌چهره، استفاده از منابر و کلاس‌های حضوری نیست و توان رقابت با آن را ندارد و ضرورت نیاز و استفاده از ابزار نوین در این جهت غیرقابل انکار است. به‌دلیل اینکه، با توجه به شرایط فوق‌الذکر، از یک‌طرف، عملاً امکان و فرصت کافی جهت تحصیل و فراگیری مبانی دینی اسلام و احکام آن به‌صورت حضوری و تخصصی برای همگان فراهم نیست و از طرف دیگر، قالب‌های سنتی آموزش معارف دینی و تربیتی اسلام، همانند: منابر، جلسات وعظ و ارشاد و غیره در شرایط حاضر به‌تهایی کافی و قادر به برآورده‌کردن کامل تمامی نیازهای دینی مسلمین و جوامع متقاضی نیستند. در شرایط حاضر و در امر آموزش معارف دینی، باید از روش‌های نوین و دستاوردهای بشری و محصولات جدید علوم ارتباطات بهره جست. به‌کارگیری روش‌های غیر‌حضوری یا از راه دور با استفاده از تکنولوژی روز دنیا،^۱ یکی از روش‌های نوینی است که برای

۱. خوشبختانه، امروزه به همین منظور در مراکز دینی و حوزه‌های علمیه کشور، بخش‌هایی برای مدیریت و تولید برنامه‌های تبلیغی و آموزشی دین مبین اسلام، از راه دور و از طریق فضای مجازی برای پوشش نیازهای دینی متقاضیان داخل و خارج از کشور راه‌اندازی شده است.

عملیاتی نمودن آن، از ابزار و وسائل مختلفی استفاده می‌شود؛ ارسال پیامک با محتوای آموزشی معارف و احکام اسلامی یکی از این حداقل راه‌ها و ابزارها در این عرصه است و استفاده از این روش بهدلیل کم‌هزینه‌بودن و سایر ویژگی‌ها و مزایای آن، می‌تواند ابزار مناسب و مؤثری در این زمینه باشد.

۵. دعوت به تقوا و نشر توصیه‌های اخلاقی

دعوت نمودن یکدیگر به تقوا، تشویق به معروف و نهى و پرهیزدادن از رشتی‌ها توسط مؤمنین، از جمله توصیه‌ها و دستورات دین مبین اسلام است،^۱ ولی متأسفانه بهدلیل فاصله‌گرفتن ایشان از اخلاق و رفتارهای انسانی، غرق شدن در زندگی مادی و ماشینی و کمرنگ شدن، بلکه رو به فراموشی گذاشتن این توصیه‌ها و سایر رهنمودهای مهم فردی و اجتماعی اسلام، شاهد سستی و ازبین‌رفتنِ کرامات انسانی و حقوق بشر در سطح جهانی هستیم.^۲

۱. در آیات متعدد، خداوند انسان‌ها را به رعایت تقوا دعوت نموده است؛ (به عنوان نمونه): **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقًّا نُّقَايِهِ وَ لَا تَمُوْثِنَ إِلَّا وَ أَتْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾** «ای کسانی که ایمان آورده‌اید آن‌گونه که حق تقوا و پرهیزکاری است، از خدا پیرهیزید و از دنیا نروید، مگر اینکه مسلمان باشید (باید گوهر ایمان را تا پایان عمر، حفظ کنید)» (آل عمران، ۱۰۲) و **﴿قُلْ يَا عِبَادَ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوْفَى الصَّابِرُونَ أُجْرُهُمْ بَعْدَ حِسَابٍ﴾** «بگو این بندگان من که ایمان آورده و از پروردگاری‌تان می‌ترسید آنها یکی که در این دنیا نیکی می‌کنند پاداشی نیک دارند و زمین خدا هم گشاده است کسانی که خویشتندار باشند اجرشان را بدون حساب و به طور کامل درخواهند یافت» (زمرا، ۱۰) و این امر مهم علاوه بر اینکه در ردیف واجباتی همانند نماز و روزه قرارگرفته، برپایی سایر واجبات هم منوط به اقامه آن است. **﴿إِنَّمَا يَتَّقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾** «من چه گناهی دارم؟ زیرا خدا تنها از پرهیزکاران می‌پذیرد» (ماتده، ۲۷)
۲. به طوری که وحشی‌گری، تجاوز و نژادپرستی، خوی و عادت غالب دول و مدعايان حقوق بشر و حتی برخی دول به اصلاح اسلامی گردیده است و نشانه‌هایی از آن را در سرتاسر جهان و در کشورهای اطراف خود که مع الأسف ادعای اسلامی‌بودن را هم دارند، شاهد هستیم. در چنین شرایطی، بر هر فرد آزاده‌ای، خصوصاً مسلمین، لازم است که با الگو و کمک‌گرفتن از آموزه‌های دینی و اسلامی ضمن دعوت یکدیگر به تقوا، اخلاق و رفتارهای انسانی و پرهیزدادن آنان از عمل و رفتارهای غیرانسانی، روح هر انسان آزاده و مسلمانی را متوجه این جنایات دول استثماری و استکباری نموده و آنان را به بیداری، هوشیاری و مقابله با ظلم، جنایت و بیداد علیه بشریت دعوت کنند که خوشبختانه امروز از طریق الگو قراردادن انقلاب شکوهمند ایران اسلامی و تمسک به مبانی دینی و اعتقادی، شاهد این بیداری اسلامی و انسانی در نقاط مختلف جهان اعم از کشورهای اسلامی و غیره هستیم.

بنابراین، وظیفهٔ فردی و اجتماعی هر مسلمانی، این است که، ضمن مراعات و عمل به تقوا در امور زندگی، خویشان و همنوعانش را به مراعات تقوا در زندگی شخصی و اجتماعی دعوت و توصیه نماید و در این مسیر از هر ابزار و وسیلهٔ ممکن و مناسب (از تربیون نماز جمعه و خطبه‌های آن گرفته، تا رسانه‌های عمومی و غیره) استفاده نماید. در این راستا، یکی از ابزارها و وسایل در دسترس و کم‌هزینه، استفاده از سرویس پیام کوتاه تلفن همراه است که به عنوان یک وسیلهٔ همگانی و به لحاظ داشتن مزایای یادشده، در این شرایط می‌تواند، برای تحقق این اهداف و جامهٔ عمل پوشاندن به آنها ابزار مهم و مؤثری تلقی گردد.

کارکردهای متعدد دیگری نیز می‌توان برای پیامک در نظر گرفت؛ لیکن به دلیل مراعات اختصار، فقط به چند مورد مثبت از آنها در حوزهٔ دینی و اجتماعی اشاره کردیم. بنابراین، با توجه به کارکردهای مثبت پیامک و در نظر گرفتن وظایف مسلمین در قبال پاسداری از اصل دین میین اسلام و ارزش‌های فردی و اجتماعی آن، حداقل وظیفه و ادای تکلیف به عنوان یک مسلمان نسبت به حقوق اجتماعی و انسانی خویش و دیگران، در این شرایط^۱، استفاده از این رسانه و ارسال پیامک با مضامین اخلاقی و اجتماعی، دعوت به تقوا و نیکی و پرهیزدادن از زشتی است. به علاوهٔ اینها، ما مسلمین به عنوان یک عضوی از اجتماع بزرگ بشری و بالطبع مسئولیتی که داریم، از این طریق می‌توانیم بخش قابل توجهی از دردها و آلام جسمی و روحی زندگی اجتماعی بشر امروز که ناشی از بی‌تعهدی، بی‌نظمی و بی‌تقوایی فردی و اجتماعی است، کاهش دهیم.

۶. آموزش مردم و بالا بردن سطح آگاهی آنها

آموزش و اطلاع‌رسانی در همهٔ زمینه‌های زندگی از بحث سلامت و بهداشت گرفته تا

۱. یعنی در زمان فاصله‌گرفتن آنان از اخلاق و رفتارهای انسانی و غرق شدن در زندگی مادی و ماشینی و کم‌رنگ شدن دین و توصیه‌های فردی و اجتماعی آن، بر مسلمانان فرض است که با دعوت نمودن یکدیگر به تقوا و عمل به توصیه‌های اسلامی و پرهیزدادن از زشتی و اعمال خلاف اخلاقی و انسانی و نیز استفاده و کمک‌گرفتن از هر وسیله‌ای در صدد احیای دین و ارزش‌های اصیل فردی و اجتماعی آن باشند؛ شاید از این طریق بتوان بخشی از کرامت، حقوق و ارزش‌های اسلامی - انسانی از دست رفته بشریت را برگرداند و احیا نمود.

اقتصاد و مشاوره‌های خانوادگی و بالا بردن آگاهی‌های سیاسی و اجتماعی.

۷. انجام امر به معروف و نهی از منکر

امر به معروف و نهی از منکر نیز از جمله کارکردهای مثبتی است که می‌توان برای پیامک در نظر گرفت. البته کارکردهای متفاوت دیگری نیز می‌توان برای پیامک در نظر گرفت که در این نوشتار محدود به همین موارد اکتفا می‌نماییم.

کفتار سوم: پیامدهای منفی پیامک از نظر دینی و فقهی

با یک نگاه آسیب‌شناسانه اجتماعی می‌توان گفت: با وجود تمام مزايا و کارکردهای مثبتی که پیامک در حوزه‌های مختلف اجتماعی می‌تواند داشته باشد، استفاده از این سیستم ارتباطی با درنظرنگرفتن پاره‌ای از مقررات و اصول اخلاقی و انسانی به‌سادگی می‌تواند حریم خصوصی و ساختارهای از پیش تعریف شده و مسلط جامعه را نادیده بگیرد و این وسیله را دچار برخی کژکارکردی‌ها نماید. امروزه به‌دلیل تضعیف روابط انسانی و افت اخلاقی در جوامع، که خود ناشی از مدرنیته و صنعتی شدن است، متأسفانه این کژکارکرد اجتماعی برای پیامک در جوامع (حتی در جوامع اسلامی) اتفاق افتاده است و کاربرد افراطی و گاه هنجرشکنانه و تخریبی پیامک، موجب نگرانی جدی مردم و مسئولین شده است که جا دارد در این زمینه از سوی نخبگان و متولیان امر چاره‌اندیشی شود. جدای از اثراتِ مخربِ جسمی و روحی ناشی از استفادهٔ افراطی و نامناسب از پیامک برای کاربران؛ استفادهٔ غیراصولی و اخلاقی از این وسیله و عدم توجه به حقوق دیگران و برخی شرایط همانند مباحث حیثیتی و امنیتی، می‌تواند منشأ اثرات و کارکردهای اجتماعی منفی و غیرقابل جبران باشد که به‌حسب وظیفه در اینجا به برخی از آنها اشاره می‌کنیم:

۱. تضعیف وحدت ملی و انسجام اسلامی

ترویج اختلافات قومی و توهین به اشخاص حقیقی و حقوقی در قالب جملات فُکاهی، طنز و امثال آن، از جمله کارکردهای منفی پیامک است که حاصل آن تشدید اختلافات قومی، مذهبی، سیاسی و خُردشدن و ترور شخصیت حقیقی و

حقوقی افراد است که موجب استهلاک و هدر رفتن وقت و سایر سرمایه‌های انسانی و اجتماعی جامعه اسلامی خواهد بود که در نهایت منجر به درجایزدگی، عدم پیشرفت و در نتیجه نیازمندی جامعه اسلامی به بیکانگان در همه ابعاد خواهد شد. به دلیل اینکه، این امر از مهم‌ترین آرزوها و خواسته‌های دشمنان است، آنان دائمًا از طرق و ابزار مختلف، از جمله: ترویج و بهره‌انداختن اختلافات قومی و غیره به‌دلیل اختلاف‌افکنی بین مسلمانان کشورهای اسلامی هستند تا از این طریق، سلطه و استثمار خویش بر جوامع را آدامه و افزایش دهن. در شرایط حاضر، یکی از راه‌هایی که دشمنان و ایادی آنان، برای دسترسی به اهدافِ شوم خویش دنبال می‌کنند، این است که، این‌گونه پیامک‌ها را به صورت مستقیم یا غیرمستقیم در بین اقوام و جوامع مختلف اسلامی و غیره پدیدار، نشر و ترویج می‌نمایند و متأسفانه در جامعه ما نیز ارسال و دریافت این نوع از پیامک‌ها خواسته یا ناخواسته رواج یافته است؛ البته در برخی موارد هم ممکن است افراد از اهداف و اثرات آن غافل باشند و این کار را به غلط و صرفاً جهت ایجاد سرور و شاد نمودن یکدیگر انجام دهند! لیکن جدای از اثرات مخرب (مثل: اختلاف انداختن بین قومیت‌ها، تخریب شخصیت و انتساب نسبت‌های ناروا و توهین‌آمیز به شخصیت مردم برخی از شهرها و قومیت‌ها) و آثار و تبعات اخروی آن، به مرور زمان می‌تواند وحدت ملی و انسجام اسلامی را تضعیف کند و ناخواسته آب به آسیاب دشمن بریزاند.

۲. تخریب امنیت روانی و اعتقاد اجتماعی

یکی از کارکردها، بلکه مهم‌ترین وظیفه و کارکرد پیامک، اطلاع و خبررسانی است که اگر این امر به‌نحو صحیح و از منابع موثق نشأت نگیرد و صرفاً این رسانه بخواهد اطلاع‌رسانی نماید و هر خبری ولو غیرموثق و حتی کذب را ترویج و نشر دهد، در این صورت خبر صادق به اندازه خبر کذب و شایعه بلکه حتی کمتر از آن در جامعه رواج و نشر پیدا خواهد کرد که تفکیک و تشخیص بین آن دو برای افراد، سخت بلکه غیرممکن خواهد شد. نتیجه این سردرگمی هم این خواهد شد که، دیگر افراد بر اثر شک و تردید، نسبت به اخبار ولو اخبار

صادق، اعتماد نخواهند کرد. بنابراین امنیت روانی و اعتماد اجتماعی در عرصه خبر و خبررسانی دچار اخلال و تخریب خواهد شد.

۳. مزاحمت و نقض حريم خصوصی

از جمله کژکارکردها و استفاده نامناسب از پیامک، ایجاد مزاحمت و نقض حريم خصوصی افراد می‌باشد و آن عبارت از ارسال پیام ناخواسته و بدون اذن مخاطب از طرف اشخاص حقیقی، حقوقی یا شرکت‌ها و سازمان‌ها است که متأسفانه این امر امروزه به یکی از معضلات اجتماعی تبدیل شده است؛ به‌طوری‌که، غالب مشترکین تلفن همراه از دریافت «اسپم»^۱ و پیامک‌های ناخواسته و مزاحم در طول شب‌انه‌روز (که وقت و ساعتی را نمی‌شناسند) به سته آمده و از اینکه یک‌سری از آنان به خود اجازه می‌دهند بدون درنظرگرفتن رضایت و کسب اجازه افراد در هر ساعتی با ارسال پیامک به تلفن همراه مخاطبان، به حريم خصوصی آنان تجاوز کرده و موجبات سلب آسایش و آرامش از ایشان و خانواده‌هایشان را فراهم نمایند، ناراضی و گلایه‌مند هستند. تفاوتی هم نمی‌کند که منظور و قصد از ارسال این نوع پیام‌ها واقعاً ایجاد مزاحمت و اذیت باشد یا اینکه حتی، اطلاع‌رسانی و تبلیغات در راستای اهداف سیاسی، اجتماعی، تجاری و... باشد. باید توجه داشت که ارسال این نوع پیام‌ها عواقب و آثار فقهی و حقوقی خاصی دارد؛ یعنی، علاوه بر اینکه از نظر حقوقی و قانونی جرم است، از نظر شرعی و فقهی نیز این اقدام عملی قبیح و گناه محسوب شده و چون از نوع گناهان مربوط به حق‌الناس است، موجب ضمان هم می‌شود. در واقع ادله عقلی و نقلی متعددی برای این مطلب وجود دارد که در فصل بعدی به آثار مهم و احکام آن می‌پردازیم.

فصل دوم: حکم فقهی پیامک

با توجه به نوع کارکرد و پیامدهایی که برای پیامک قابل تصور است، می‌توان اقسام متعددی را برای آن ترسیم نمود که حکم هر کدام از آنها از نظر فقهی

۱. (اسپم یا جفنگ) به انگلیسی (spam) به معنای پیامی الکترونیکی است که بدون درخواست گیرنده و برای افراد بی‌شمار فرستاده می‌شود.

متفاوت است که به جهت اختصار، فقط به دو نوع آن اشاره می‌کنیم:

نوع اول: پیامک‌های حاوی مطالب مضر و مخرب به لحاظ اعتقادی، فرهنگی و اجتماعی (همانند: پیامک‌های الحادی، لھوی و مستھجن) که این نوع پیامک‌ها به دلیل تخریب بنیان‌های اعتقادی، فرهنگی و اجتماعی جامعه از باب نشر مطالب ضالّه و إشاعه فحشا، ذاتاً حرام است.

نوع دوم: پیامک‌های حاوی مطالب غیر مضر و مخرب که این نوع پیام‌ها اگرچه ذاتاً حرام نیست و حتی در موقع و شرایطی استفاده و اطلاع‌رسانی از این طریق در عرصه‌های مختلف فرهنگی، اعتقادی و اجتماعی با توجه به مزایای متعدد آن کاری شایسته و بایسته است، ولی علی‌رغم آن، ممکن است تحت شرایط و عناوینی ارسال این نوع پیام‌ها نیز وجهه ناشایست و حتی حرمت و عصیان را پیدا بکند. یکی از موارد و مصاديق مهم این نوع پیام‌ها، پیامک‌های مزاهم است که متأسفانه امروزه در جامعه‌ما به صورت یک مسئله و مشکل بسیار رواج دارد و افراد زیادی از این مشکل رنج می‌برند. بنابراین اهمیت و حساسیت موضوع، ما را بر آن داشت که در حدّ مجال به توضیح و تحلیل در اطراف آن بپردازیم.

پیامک مزاهم: این نوع پیامک، عبارت است از: ارسال پیامک (غیر مضر و مخرب) به مخاطبان بدون اجازه و هماهنگی با آنان؛ در واقع این اقدام، به دلیل اینکه، از مصاديق ورود و تجاوز به حریم خصوصی افراد است، و منجر به هتك حریم خصوصی افراد می‌شود به لحاظ قوانین اجتماعی و فقهی، کاری ناپسند و علاوه بر عواقب اجتماعی، از منظر فقهی نیز موجب ضمان است. با این اوصاف، برای تبیین و مستدل‌سازی بحث، مطالب را در قالب چند گفتار به شرح ذیل مطرح می‌کنیم.

گفتار اول: تعریف و تعیین قلمرو حریم خصوصی افراد

حریم خصوصی از جمله مفاهیمی است که تعاریف مختلفی از آن ارائه شده^۱ که ما فعلًا در صدد گردآوری و پرداختن به همه آن تعاریف نمی‌باشیم، لیکن در مقام بیان این نکته هستیم که، روح و قدر مشترک و متیقن همه تعاریف برگشت به این معنا می‌کند که، هر انسانی نوعاً محدوده و قلمروی فیزیکی و مجازی را به

۱. ر.ک: حمید شهریاری، ۱۳۸۹، اخلاق فناوری، انتشارات دانشگاه قم، قم، چاپ اول.

عنوان خلوتگاه و محل تنهايى برای خودش دارد که در آن احساس راحتی و آرامش نموده و داشتن اين حریم و قلمرو را حق خود می داند. بنابراین، از آنجایی که حریم خصوصی اعم از حریم فیزیکی و مجازی می باشد، به این معنا که، فضاهای مجازی که امروزه انسان‌ها در عالم اینترنت و ارتباطات همانند: سایت، وبلاگ، پست الکترونیکی و صندوق‌های صوتی و تصویری (در قالب‌های ایمیل و پیامک و غیره) برای خود تعیین و تعریف کرده‌اند، جزء حریم خصوصی غیر فیزیکی افراد محسوب می شود و طبعاً ورود به این حریم‌ها نیاز به اذن و تجاوز به این حریم‌ها موجب عصیان و ضمان خواهد شد. بنابراین داشتن حریم خصوصی و مخصوصیت آن یکی از حقوق اولیه انسان‌ها می باشد و به موجب آن، هیچ‌کسی دوست ندارد حریم خصوصی اش هتك شود و کسانی بدون اذن و اجازه او وارد خلوت‌خانه‌اش شوند و آسایش و آرامش او را سلب نمایند. این حق را هم قوانین عرفی و اجتماعی و هم احکام دین مبین اسلام برای اشخاص به‌رسمیت شناخته‌اند و هتك و تجاوز به حریم خصوصی افراد را عملی مجرمانه و ضمان آور قلمداد کرده‌اند. در گفتارهای بعدی به برخی از ادله و قوانین فقهی و اجتماعی راجع به این مسئله اشاره می شود.

گفتار دوم: حریم خصوصی از نگاه فقهی و اسلامی

هیچ بحثی از امور زندگی نیست که دین مبین اسلام به عنوان کامل‌ترین و جامع‌ترین دین حقه و توحیدی به آن اشاره و حکم آنرا تعیین نکرده باشد. به موضوع حریم خصوصی افراد نیز در آیات و احادیث متعدد پرداخته و احکام آنرا مشخص نموده است. از برخی آیات و روایات استفاده می شود که مزاحمت و تجاوز به حریم خصوصی افراد از نظر اسلام موجب عصیان و گناه بوده^۱ و

۱. در این زمینه به آیات متعددی می‌تواند استدلال نمود، از جمله:
 الف) «لَا تَدْخُلُوا بِيُؤْتُمْ عَيْنَ بَيْوَتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا» «ای کسانی که ایمان آورده‌اید، در غیر منزل خودتان بدون اجازه و سلام کردن به صاحب منزل وارد نشوید» و در ادامه می‌گوید: «اگر کسی در منزل نبود، وارد نشوید تا اینکه به شما اجازه ورود بدهد و اگر به شما گفته شد برگردید این بر شما پاکیزه‌تر است» (نور، ۲۷) حتی این حکم نسبت به فرزندان در ورود به حریم خصوصی والدین هم مصدق دارد. ⇤

باعث ضمان هم می شود. همان طور که در بحث مستندات قانونی هم اشاره شد، حریم خصوصی اعم از حریم فیزیکی و معنوی می باشد و از این حیث، فضای مجازی در وبلاگ ها، ایمیل ها و پیامک ها جزء حریم خصوصی غیر فیزیکی افراد محسوب شده و تجاوز و ورود به این حریم ها بدون اذن و هماهنگی با افراد، موجب عصیان و ضمان می گردد که در اینجا چکیده ای از مستندات فقهی مربوطه را در قالب چند قاعدة فقهی بیان می کنیم:

۱. قاعدة تسلیط (سلطنت)^۱

مفهوم قاعدة تسلیط، عبارت از سلطه کامل مالک بر مال خود است و این به معنای جواز مباح بودن کلیه تصرفات مالکانه برای مالک و عدم جواز و حرمت

⇒ ب) «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَيْنَاكُمْ بَعْضَ الظُّنُونَ إِنَّمَا مَمْوَالَتُكُمْ لَا تَجْسِسُوا...» «ای کسانی که ایمان آورده اید از بسیاری از گمانها بپرهیزید که پاره ای از گمانها گناه است و جاسوسی مکنید» (حجرات، ۱۲)

در تفسیر این آیه نوشته اند: «یکی از اصحاب پیامبر شیعی در مدینه به تجسس مشغول بود. از دیوار بالا رفت و بی اجازه وارد منزل مردی می شود و صاحب خانه را با عده ای در حال شرب خمر می بیند. پس از اینکه مرد را به جرم شرب خمر خواند، مرد گفت: عجله نکن! اگر من یک گناه کردم تو چهار خطای مرتكب شدی. اول، اینکه از راه دیوار وارد منزل من شدی که این خلاف گفته قرآن است، چرا که در آیه ۱۸۹ سوره بقره آمده: «تَأْتُوا الْبَيْتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبَرَّ مِنْ أَنْقَى وَأَنْتُوا الْبَيْتَ مِنْ أَبْوَابِهَا» و (آنچنان که در جاهلیت مرسوم بود که به هنگام حج، که جامه احرام می پوشیدند، از در خانه وارد نمی شدند، وا زنقب پشت خانه وارد می شدند، نکنید) کار نیک، آن نیست که از پشت خانه ها وارد شوید بلکه نیکی این است که پرهیزگار باشید و از در خانه ها وارد شوید و تقوا پیشه کنید، تا رستگار گردید» دوم، اینکه بدون اذن صاحب خانه داخل نشوید که این خلاف آن چیزی است که در قرآن آمده، چرا که در آیه ۲۷ سوره نور آمده: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتَيْنَا لَا تَدْخُلُوا بَيْتَنَا غَيْرَ مَوْتَكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا» «ای اهل ایمان، هرگز به هیچ خانه مگر خانه های خودتان تا با صاحبین انس و اجازه ندارید وارد نشوید» گناه سوم هم، این است که، هنگام وارد شدن سلام نکرید. در سوره نور آمده است: «وَ تُسْتَأْنِسُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا» «بر اهل خانه سلام کنید».

ج) «تَأْتُوا الْبَيْتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبَرَّ مِنْ أَنْقَى وَأَنْتُوا الْبَيْتَ مِنْ أَبْوَابِهَا» «کار نیک، آن نیست که از پشت خانه ها وارد شوید بلکه نیکی این است که پرهیزگار باشید و از در خانه ها وارد شوید و تقوا پیشه کنید، تا رستگار گردید» (بقره، ۱۸۹)

۱. ادله متعددی اعم از نقلی و عقلی بر قاعدة تسلیط دلالت می کند که برخی از آنها عبارت اند از: «لا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بِيَنْكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ» (نساء، ۲۹) «النَّاسُ مُسَلِّطُونَ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ» (علامه مجلسی، ۱۳۸۵، ۲، ۱۵۴) «فَلَا يَحْلُ لِأَحَدٍ أَنْ يَتَصَرَّفَ فِي مَالٍ غَيْرِ اذْنِهِ» (حر عاملی، ۱۴۱۲، ۶، ۳۷۷)

۲. قاعدة لاضرر^۱

طبق این قاعده، اولاً، هیچ نوع ضرر و زیانی در احکام و دستورات اسلامی برای مؤمنین نیست و ثانیاً، هیچ‌گونه ضرر و اضرار از سوی مؤمنین به یکدیگر در اسلام پذیرفته نیست. بنابراین معنای قاعدة لاضرر، این است که، حکم و احکام ضرری در اسلام نیست و احکام به ظاهر ضرری و سخت، مثل: جهاد و روزه، در مقابل پاداش عظیم آن، یا اصلاً ضرر محسوب نمی‌شوند و یا اگر پذیریم که این ضررهای ناچیز و جزئی وجود دارند با پاداش‌های عظیمی که شامل حال مؤمنین در مقابل عمل به آنها می‌گردد، این ضررها جبران می‌شوند و این

۱. یکی از مستندات این قاعده روایت مشهور از پیامبر اسلام تحت عنوان «انک رجل مضار ولا ضرر ولا ضرار على مؤمن» می‌باشد؛ فقهای بزرگوار از این روایت استفاده نموده و در اصول فقه قاعده‌ای به نام «قاعده لاضرر» مطرح نموده‌اند که تاریخچه این روایات به زمانی بر می‌گردد که در زمان پیامبر ﷺ شخصی به نام سمرة بن جندب در خانهٔ یکی از انصار، درخت نخلی داشت. این شخص وقت و بی وقت برای سرکشی به این درخت و بدون اجازه و اذن وارد منزل شخصی او شده و حريم خانوادگی اش را نادیده می‌گرفت. پیامبر از سمرة خواستند که برای ورود به منزل مرد انصاری و سرکشی به درخت خویش اجازه بگیرد ولی او قبول نکرد. پیامبر حاضر به خریداری درخت به چند برابر قیمت شدند ولی او باز هم نپذیرفت و سپس حضرت پیشنهاد تعویض درخت را در مقابل یک درخت، بلکه چند درخت در جای دیگر حتی در بهشت را دادند، ولی باز سمرة قبول نکرد و وقتی این همه سعی و تلاش حضرت جهت مقاعده ساختن سمرة مثل اضافه‌نمودن قیمت نخل و وعده اجر و پاداش اخروی در مقابل این درخت، نتیجه نداد و سمرة مقاعده نشد، حضرت می‌فرماید: «انک رجل مضار ولا ضرر ولا ضرار على مؤمن» (الکافی، ۱۳۶۵، ۵، ۲۹۴) و به مرد انصاری دستور می‌دهند آن درخت را در آورد و جلوی سمرة بیندازد و به او بگوید: «این درخت را بگیر و برو و هر جا می‌خواهی آن را بنشان» (الایضاح، بی‌تا، ۵۴۳)

مقتضای عدالت و حکمت الهی است.^۱ بنابراین هر نوع ضرر و اضرار به دیگران از نظر اسلام حرام است و چنانچه این خسارت از کسی سربزند باید جبران شود؛ زیرا تحریم اضرار به معنای تحریم تداوم و وضع حاصل از اضرار است و این خود مستلزم دفع ضرر و جبران خسارت می باشد.^۲

در بحث حاضر نیز طبق قاعدة لاضرر، هر نوع ارسال پیام به دیگران بدون اذن و هماهنگی با آنان، چون موجب ضرر و اضرار است^۳، از نظر اسلام جایز نبوده و علاوه بر اینکه، از مصاديق حرام و گناه هست، موجب ضمان نیز می شود؛ یعنی ضرر و زیان های ناشی از دریافت پیام های ناخواسته برای مخاطبان باید از طرف عاملین و شرکت های اقدام کننده به تولید، تجویز و ارسال این نوع پیام کها جبران شود.

۳. قاعدة لاحرج^۴

احرج در لغت به معنای ضيق و تنگی است. با توجه به اين معنا، در قاعدة لاحرج مراد از نفي احرج، نفي ضيق و تنگی است و مقصود از آن، نفي هرگونه احرج

۱۳۷

۱. این مطلب تصريح فرمایش برخی از علماء و مراجع هم می باشد: (ر.ک: میرفتح، ۱۴۱۷، ج ۱، ص ۳۱۲)

۲. همان، ص ۳۱۵.

۳. اين نوع پیام کها ممکن است ضرر و زیان های متعددی برای مخاطبین داشته باشد، از جمله: الف) ضرر و آسیب های روحی و روانی؛ ب) ضرر و زیان های بهداشتی؛ ج) ضرر و زیان های مادی مثل: هزینه برق و استهلاک باطری، استهلاک دستگاه گوشی و

۴. «وَجَاهِلُوا فِي اللَّهِ حَقًّا جَهَادِهِ هُوَ أَجْبَابُكُمْ وَ مَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ» و در راه خدا جهاد کنید، و حق جهادش را آدا نمایید! او شما را برگزید، و در دین (اسلام) کار سنگین و سختی بر شما قرار نداده. (حج، ۷۸)

«مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَ لَكُنْ يُرِيدُ لِيَطْهَرُكُمْ وَ لِيَتَمَمَ نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ» خدا نمی خواهد هیچ گونه سختی برای شما قرار دهد، ولیکن می خواهد تا شما را با کیزه گرداند و نعمت خود را بر شما تمام کند، باشد که شکر او به جای آرید» (مائده، ۶)

«يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَ لَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَ لِتُكْمِلُوا الْعِدَةَ وَ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ» خداوند راحتی شما را می خواهد نه زحمت شما را! هدف این است که این روزها را تکمیل کنید و خدا را بر اینکه شما را هدایت کرده بزرگ بشمرید باشد که شکرگزاری کنید» (بقره، ۱۸۵)

«لَا يَكُلُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسِّعَهَا...» «خداوند هیچ کس را جز به اندازه توانيش تکلیف نمی کند» (بقره، ۲۸۶) و آیات دیگر همچون: (بقره، ۲۳۳؛ انعام، ۱۵۲؛ اعراف، ۴۲؛ مؤمنون، ۶۲)

خارجی است؛ به این معنا که، نباید کسی بر کس دیگر عملی را تحمیل کند که او را در تنگنا قرار دهد و یا بر امری که موجب ضيق و حرج باشد صحه گذارد. با عنایت به این معانی وسیع و کلی برای نفی حرج، هر حرجی ممنوع می‌گردد و روشن است که اگر کسی خساراتی بر دیگری وارد آورد و از عهده خسارات وارده بر نماید، او را در معرض ضيق و تنگی قرار داده است که این از نظر شارع ممنوع است و خسارات معنوی ناشی از جرم نیز طبعاً می‌تواند از مصاديق حرج و تنگنا باشد.

بنابراین قاعدة نفی عسر و حرج به این معنا است که، در شرع مقدس اسلام هیچ حکم و دستوری که اسباب مشقت و سختی را برای مؤمنین فراهم سازد وجود ندارد و به طریق اولی هر نوع اقدام و عمل متشرعنین که بخواهد دیگری را به مشقت و سختی بیندازد، از سوی شرع مقدس پذیرفته نیست و در صورت تحقق باید از سوی عامل و به وجود آورنده این عسر و حرج، جبران شود.

۴. قاعدة اتلاف

طبق این قاعدة، معنای اتلاف، این است که، هر کسی مال دیگری را تلف یا از حیز انتفاع خارج نماید، ضامن آن مال است و باید آن را جبران کند. ادله متعددی بر این مطلب اشاره می‌کند.^۱ چون مال اعم از مادی و معنوی و غیر آن است، در موارد دریافت و مشاهده پیامک ناخواسته مال و اموالی از مخاطبین تلف می‌شود که حداقل آنها به حسب ظاهر «وقت مخاطبین» است، در حالی که، امروزه این مال ارزش بسیار زیادی نسبت به امور و اموال مادی دارد.

۵. قاعدة بنای عقلا

عقلا و ذوی العقول، ضمن محترم شمردن حریم خصوصی افراد، هر نوع تجاوز و دست درازی به آن را مورد مذمت قرار می‌دهند و در صورت تحقق هر نوع اضرار و خسارت به دیگری در نتیجه تجاوز، عامل آن را مستحق عقوبت و خسارت

۱. «فَمَنْ اغْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَغْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اغْتَدَى عَلَيْكُمْ» «پس هر کس به شما تجاوز کرد، همانند آن بر او تعدی و تجاوز کنید» (بقره، ۱۹۴)، «وَ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا»؛ «وَ انتقام بَدِي، آن بَدِي أَسْتَ» (شوری، ۴۰) وغیره.

می دانند. از آنجا که، شارع مقدس هم جزء عقلا، بلکه به دلیل اینکه خالق و آفریننده عقل و عقلا است، اکمل و افضل از آنان است؛ بنابراین، در مانحنفیه، شارع مقدس بر اساس این قاعده در موارد مزاحمت‌های تلفنی و پیامکی رویه و مذمّت عقلا را تأیید می‌کند و همان‌طور که عقلا این عمل را نمی‌پسندند و خسارت‌های ناشی از این نوع مزاحمت‌ها را متوجه مزاحم می‌دانند، شارع مقدس هم این بنا و روش عقلا را مورد پسند و تأیید قرار داده و ضمن گناه‌کار شمردن عامل و عاملین این تجاوز و مزاحمت‌ها، آنان را ضامن جبران خسارت ناشی از این اقدام می‌داند.

گفتار سوم: برخی ادلّه عقلی و نقلي حرمت نقض حریم خصوصی

دلیل عقلی: انسان گرچه موجودی اجتماعی است ولی برخی زمان‌ها و مکان‌ها، تنها بودن حق مسلم اوست. از نظر عقلانی به نظر می‌رسد که حق ماست که هرگاه بخواهیم بتوانیم تنها باشیم. این تنها‌یی به ما فرصت فکر کردن و عبادت کردن می‌دهد. تنها‌یی در انسان‌های سالم موجب آرامش نیز هست. انسان موجودی اجتماعی است، از این‌رو با دیگران بودن و همراه‌داشتن در سفر و حضر امری طبیعی است؛ در عین حال، گرایش به اجتماع در اختیار اوست و حتی می‌تواند عزلت و تنها‌یی را اختیار کند، ضمن اینکه همین انسان اجتماعی گاهی از نظر روحی و جسمی نیازمند خلوت است. انسان با خود کارهایی دارد که تنها در خلوت برای او ممکن و میسر می‌شود. این از حقوق طبیعی انسان است که هرگاه بخواهد بتواند تنها باشد.

دلیل نقلي: گرچه در روایات متعددی تنها خواهیدن در خانه و نیز تنها ماندن در خانه مکروه انگاشته شده است؛ (حرّ عاملی، ۱۴۱۲، ۵، باب ۳۲۹، همان، ۳۳۴، باب ۲۱) ولی در روایت دیگری آمده است که پیامبر در مسیر سفرهایشان به شام به تنها بودن علاقه داشته‌اند. (علامه مجلسی، ۱۳۸۵، ۱۶، ۴۱) همچنین گوشه‌گیری و خلوتی که مقدمه عبادت باشد در روایات زیادی نیکو شمرده شده و باید آنرا مغتنم شمرد و تنها‌یی را در کنار گرسنگی و سکوت امری گوارا خوانده‌اند. (همان، ۶۷-۶۹)

حریم خصوصی هر کس حقوق شخصی اوست و هیچ‌کس بدون عذر موجه

حق تصرف بدون اذن را ندارد. درباره حفظ حریم خصوصی خانه باید گفت که، وقتی قصد ورود به خانه‌ای را داشتید اگر اجازه دادند وارد شوید و گرنه وارد نشوید و اگر کسی داخل خانه نبود تا اذن دخول دهد وارد نشوید. اگر فردی ورود شما را به منزلش نهی کرد، نباید داخل شوید.

آیات سوره نور به حریم خصوصی در حوزه خلوت و تنها بی و محروم‌انگی و راز اشاره می‌کند.

حکم عقلایی: رعایت حریم خصوصی اشخاص، تاجایی که خصوصی باشد، بخشی از حقوق شخصی تلقی می‌شود و صرفاً خودش می‌تواند در آن تصرف کند؛ همان‌طور که تصرف انسان در اموال و حقوق دیگریش به دست خود است، تصرف در حریم خصوصی او نیز به دست خود است. انسان می‌تواند مال خود را حفظ کند و از حقوقی که عقل و شرع برای او در آن ثابت کرده بهره‌مند شده، آنرا برای خویش حفظ کند یا به دیگری واگذار نماید؛ همان‌طور هم انسان بر حریم خصوصی خویش حقی دارد که تمام عقلاً آنرا می‌پذیرند. همان‌طور که کسی نمی‌تواند در حقوق افراد به غیر اذن و اجازه او تصرف نماید، در حریم خصوصی افراد نیز بدون اذن و اجازه ایشان نمی‌توان وارد شد. این امری مسلم و حتمی در بین تمام جوامع بشری است که هرگونه تصرف ابتدایی را در حریم خصوصی اشخاص اگر بدون عذر موجهی باشد، ظلم محسوب می‌دارند.

دلایل نقلى: نمونه‌هایی از حق حریم خصوصی مورد تأیید شرع مقدس نیز قرار گرفته است:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بِيُوْتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْأَلُنُسُوا وَتُسْلِمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ * فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوهَا فَارْجِعُوهَا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ (نور، ۲۷ - ۲۸)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، به خانه‌هایی که خانه‌های شما نیست داخل مشوید تا اجازه بگیرید و بر اهل آن سلام کنید این برای شما بهتر است، باشد که پند گیرید و اگر کسی را در آنها نیافتید داخل آنها نشوید تا به شما اذن دهند و اگر به شما گفته شد برگردید، برگردید که این برای شما سزاوارتر است و خدا به آنچه انجام می‌دهید داناست»

به این مضمون هم روایاتی وارد شده است. (حرّ عاملی، پیشین، ۱۲، ۵۰ و ۸۱) این مورد، از مصاديق حرمت افشاری حریم خصوصی است. با ورود بدون اذن به منزل کسی ممکن است امور دیداری یا شنیداری از صاحب خانه هویدا شود که مایل به افشاری آنها نبوده است. این آیه و روایات به حوزه‌های متعدد حریم خصوصی اعم از محرومگی و راز و خلوت تنهایی اشاره دارد.

به نظر می‌رسد که خانه خصوصیتی نداشته باشد؛ یعنی هرجا که حریم خصوصی انسان محسوب شود، مشمول این حکم قرار می‌گیرد. ممکن است آن مکان دفتر کار شخصی یا فضای مجازی خصوصی باشد و... که ورود بدون اجازه به این حریم خصوصی مشمول آیه شریفه می‌شود.

در مجموع از این آیات شریف چند حکم معلوم می‌شود: اول اینکه، اگر به خانه غیر وارد شدیم و به ما اجازه دادند می‌توان وارد شد و اگر اجازه ندادند نباید وارد شد؛ دوم اینکه، اگر کسی در خانه نبود که به ما اجازه ورود دهد باز هم نباید وارد شد؛ سوم اینکه، وقتی کسی دیگری را از ورود به منزلش نهی کرد، دیگری نباید داخل شود. همه این احکام نشان می‌دهد که اطلاع و ورود به خانه اشخاص بدون اذن آنان کاری ممنوع و ناشایست است.

گفتار چهارم: حریم خصوص در نگاه قوانین اجتماعی و عرفی

حریم خصوصی در تمام قوانین ملی و بین‌المللی نیز مورد احترام و تکریم واقع شده و نسبت به ورود غیرقانونی و تجاوز به آن حساسیت‌های زیادی شده است. در قوانین نظام اسلامی ما هم اعم از قانون اساسی و سایر قوانین مدنی، حقوقی، کیفری و جزایی، به این نکته مهم توجه شده که به نمونه‌هایی از آن اشاره می‌کنیم:

۱. در اصل ۲۲ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مقرر شده: «حیثیت، جان، مال، حقوق، مسکن و شغل اشخاص از تعرض مصون است، مگر در مواردی که قانون تجویز کند».
۲. اصل ۲۵ قانون اساسی مقرر می‌گوید: «بازرسی و نرساندن نامه‌ها، ضبط و فاش کردن مکالمات تلفنی، افشاری مخابرات تلگرافی و تلکس و سانسور، عدم

مخابره و نرساندن آنها، استراق سمع و هرگونه تجسس ممنوع است، مگر به حکم قانون».

همان طور که در تعریف از حریم خصوصی هم اشاره شد، از موارد مطرح شده در اصول قانونی فوق استفاده می شود که قلمروی حریم خصوصی وسیع تر از خانه و حریم خصوصی فیزیکی افراد بوده و حریم های خصوصی معنوی غیر فیزیکی و مجازی مانند: حریم خصوصی اطلاعاتی، ارتباطی و غیره را هم شامل می شود. بنابراین تلفن و سایر وسائل ارتباطی شخصی هم جزء حریم خصوصی افراد محسوب می شوند و در قوانین، هتاكان و تجاوز کنندگان به این نوع حریم ها مجرم قلمداد شده و مجازات هایی برای آنان در نظر گرفته شده است.

۳. همین طور، ماده ۶۴۱ قانون مجازات اسلامی در این زمینه تصریح می کند که:

«هر گاه کسی به وسیله تلفن یا دستگاه های مخابراتی دیگر برای اشخاص ایجاد مزاحمت نماید، علاوه بر اجرای مقررات خاص شرکت مخابرات، مرتكب، به حبس از یک تا شش ماه محکوم خواهد شد».

این ماده علاوه بر تلفن های ثابت و همراه، شامل دستگاه نمبر، فاکس، تلکس، پی جو (پیجر) بی سیم و رایانه متصل به اینترنت نیز می شود. بنابراین، هر کسی که از طریق تلفن زدن، ارسال فاکس، تلکس، نامه الکترونیکی (ایمیل) پیام کوتاه (SMS) و... ایجاد مزاحمت کند، مرتكب جرم شده است. (میر محمد صادقی، ۱۳۸۷، ۴۷۵)

بنابراین، دسترسی به اطلاعات دیگران از طریق پیامک و ارسال پیامک های اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و... به تلفن همراه مخاطبان بدون اجازه و اذن قبلی، طبق ماده ۶۴۱ قانون مجازات اسلامی، ورود بدون اجازه به حریم خصوصی افراد محسوب می شود و از مصادیق جرم مزاحمت است. علاوه بر آن، ماده واحد قانون اصلاح تبصره ۲ ماده ۱۴ قانون تأسیس شرکت مخابرات ایران مصوب ۱۳۶۶، نیز مؤید این مطلب است.

فصل سوم: راهکارهای جلوگیری استفاده نامناسب پیامک

راهکارهایی وجود دارد که اگر از طرف نخبگان، مسئولین و آحاد مردم مورد توجه و اقدام قرار گیرد، می تواند جلوی بخشی از کژکار کردها و استفاده های

نامناسب از این وسیله مهم ارتباطی را بگیرد. به عنوان نمونه برخی از آنها را ذکر می‌کنیم.

۱. فرهنگسازی برای استفاده صحیح از سرویس پیامک

ورود و عرضه هر نوع محصول و تکنولوژی به جامعه باید طبق نیاز واقعی جامعه به آن کالا باشد و عرضه آن صرفاً جهت رفع آن نیاز باشد و اگر این عمل بدون توجه و شناخت نسبت به نیاز واقعی جامعه و کارایی آن محصول به صورت بی‌رویه و به‌همراه تبلیغات صوری باشد، ممکن است بر اثر جذابیت محصول و عدم شناخت درست نسبت به محصول و کارایی آن، جامعه و افراد آن را دچار مشکلات متعدد مثل مصرف‌گرایی و استفاده غیرواقعی و نابهجه از کالاهای نماید و نتیجتاً محصولات و دستاوردهای بشر بر اثر مصرف بی‌رویه و عدم استفاده مطلوب، ممکن است بلای جان بشر و زندگی اجتماعی او شوند و به جای اینکه، در صدد رفع نیازها و مشکلات اجتماعی بشر باشند، هر روز بر مشکلات آنان بیفزایند.

۱۴۳

در مورد پیامک تلفن همراه و سایر رسانه‌های ارتباطی نیز باید نسبت به مهم‌ترین هدف از تولید و عرضه آنها که همان اطلاع و خبررسانی صحیح و سریع است، توجه نمود و با استفاده درست و بهینه از این ابزار ارتباطی در راستای خبررسانی و اطلاع‌رسانی در حوزه‌های مختلف آموزشی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و غیره می‌توان جلوی کارکردهای منفی و مضر آن (که بعضاً این وسیله مهم ارتباطی را در حد ابزار هجو، توهین و شایعه پراکنی تقلیل می‌دهد) را گرفت.

بنابراین، برای بهره‌مندی و به کارگیری مفید از ابزار‌آلات ارتباطی، مثل: تلفن همراه و پیامک باید کارکردهای مختلف آن را شناخت و از هم تفکیک داد و در جهت اهداف و آرمان‌های اجتماعی و نظام اسلامی از آن بهره جست. بر مسئولین خصوصاً کارشناسان فرهنگی و علوم ارتباطات فرض است که، در این زمینه اطلاع‌رسانی و فرهنگ‌سازی نمایند و هم‌زمان بلکه قبل و بعد از ورود این نوع تکنولوژی‌ها و ابزار‌آلات آنها، همانند پیامک تلفن همراه، اطلاعات جامع و

کاملی از نحوه استفاده و کارایی آن و سایر وسایل ارتباطی در اختیار کاربران و عموم جامعه قرار دهند و از این جهت فرهنگ‌سازی نمایند. مردم و کاربران این نوع وسایل هم باید برای در امان‌ماندن از اثرات سوء فردی و اجتماعی ناشی از استفاده نامطلوب از این وسایل، به توصیه‌ها و دستورات مسئولین و کارشناسان این حوزه توجه نمایند.

۲. وضع و اجرای قوانین و مقررات جزایی مناسب و شفاف

هرچند برخی از قوانین فعلی، همان‌طوری که اشاره شد، به صورت مستقیم یا غیرمستقیم دلالت بر مجرم و ضامن بودن کاربران و استفاده‌کنندگان نادرست و غیرقانونی از پیامک می‌کنند، اما به دلیل پاره‌ای از ابهامات قانونی در این زمینه و عدم وجود مرجع قانونی رسیدگی‌کننده مشخص به این نوع جرایم، با وجود افزایش روزافزون آنها که باعث بروز معضلات و مشکلات جدی برای جامعه شده و می‌شود؛ هنوز متأسفانه با این‌گونه جرایم به صورت جدی برخورد نمی‌شود و به بهانه‌های مختلف از رسیدگی به این نوع جرم طفره می‌روند!^۱ در حالی که، تا زمان وضع قانون خاص، مجازات‌های مربوط به قانون عام مزاحمت‌های تلفنی (ماده ۶۴۱ قانون مجازات اسلامی) شامل این موارد هم می‌شود.

بنابراین، شفافیت بیشتر موضوع و ابعاد جرم و همچنین تعیین و تأسیس مراکزی جهت برخورد جدی با این معضل بزرگ اجتماعی، نیاز مبرم و فوری به وضع و اقدامات قانونی از سوی مراجع قانونی و قانون‌گذار داریم تا با تمسک به قوانین، مسئول و مرکز مربوطه، جلوی این همه ناهنجاری و کژکارکردهای ناشی از استفاده نامطلوب و غیرقانونی از این وسیله ارتباطی گرفته شود.

۱. به عنوان نمونه در سال ۱۳۸۶ سرهنگ مهرداد امیدی مدیرکل مبارزه با جرایم خاص رایانه‌ای و کلاهبرداری پلیس آگاهی وقت، با اشاره به اینکه، SMS به عنوان یک وسیله انتقال پیام در جرایمی همچون: توهین، هتك حیثیت افراد، انتشار اکاذیب و مزاحمت، به عنوان عامل اصلی تلقی می‌شود، تصريح می‌کند: «از آنجا که جرایم فوق در حوزه جرم غیرمشهود می‌باشد، رسیدگی به آن در حزوه اختیارات پلیس نیست» (همشهری آنلاین، رسیدگی به جرایم از طریق SMS در حوزه اختیارات پلیس نیست، شنبه ۱۹ خرداد ۱۳۸۶، ۱۸:۲۲:۳۰، کد مطلب، ۲۳۹۰۲)

۳. اطلاع‌رسانی عواقب استفاده نادرست از پیامک

در کنار فرهنگ‌سازی، آموزش و اطلاع‌رسانی راجع به اهمیت و نحوه استفاده صحیح از سرویس پیام کوتاه، از طریق توجه دادن عموم مردم به ویژه کاربران به عواقب منفی اجتماعی و جزایی استفاده نادرست و غیرقانونی از آن، همانند: تضعیف وحدت و انسجام اسلامی، تخریب امنیت روانی و اعتقاد اجتماعی و ضمان و مجازات ناشی از مزاحمت و نقض حریم خصوصی و...، می‌توان تا حدودی از میزان کارکردهای منفی و اثرات آن کاست.

۴. ایجاد و تولید فضای عمومی مجازی برای پیامک

در نهایت به نظر می‌رسد که دولت‌ها و شرکت‌های ارتباطی با ایجاد و تأسیس فضای مجازی عام و وسیع برای عرضه و تقاضای انواع پیامک می‌توانند علاوه‌بر اینکه، استفاده از پیامک را در مسیر صحیح آن هدایت نمایند، جلوی بخش قابل توجهی از پیامک‌های مخرب، ناخواسته و مزاحم را بگیرند؛ به این نحوکه، شرکت‌های ارائه کننده خدمات ارتباطی اعم از دولتی و خصوصی با تشکیل و تأسیس ظرفیت و فضای عظیم مجازی برای انواع پیامک و همچنین با عضوگیری از متقاضیان اعم از عرضه‌کنندگان پیام و مصرف‌کنندگان و دسته‌بندی محتویات پیام‌ها با توجه به نوع، میزان و سایر ویژگی‌های آن و اختصاص کد و رمز خاص برای هر نوع و دسته از پیام‌ها، در مرحله اول یک سازماندهی و مدیریت در فضای ارسال و دریافت پیامک داشته باشند و در مرحله بعد با پخش و قرار دادن پیام‌ها در مسیر و ردیف‌های قالب بندی شده، امکان ارسال و دریافت انواع پیام‌ها از طریق کد و رمز برای مشتریان با توجه به نوع نیاز و درخواست آنان (که دال بر اذن و اجازه ارسال و دریافت پیامک‌های مورد نیاز است) جلوی پیامک‌های مخرب و مزاحم را بگیرند.

نتیجه

از مباحث گذشته مشخص شد که پیامک یا سیستم ارسال پیام کوتاه به دلیل مزایایی همانند در دسترس بودن، راحتی در استفاده، سرعت اطلاع‌رسانی بالا،

هزینه پایین، امنیت نسبی بالا و امثال آن امروزه به یکی از فرآگیرترین و محبوب‌ترین شیوه‌های ارتباطی نوین تبدیل شده است. بدیهی که از نظر اسلام و فقه متفرقی آن با در نظر گرفتن حقوق اولیه افراد در حفظ حریم خصوصی آنها در فضای مجازی افراد می‌توان از طریق استفاده درست از این وسیله ارتباطی به عنوان یک رسانه مفید و تاثیرگذار در امور دینی، مذهبی و فرهنگی اجتماعی همانند: تبلیغ و ترویج عقاید دینی و اسلامی، صلة‌رحم و ارتباط اجتماعی، یادآوری ایام الله و مناسبت‌های اسلامی و ملی، ارائه آموزش معارف و احکام اسلامی از راه دور و غیره بهره جست ولی با وجود این در صورت در نظر نگرفتن یکسری از حقوق اولیه افراد و اصول اخلاقی و انسانی، این وسیله ارتباطی به سادگی می‌تواند حریم خصوصی و اصول اخلاقی حاکم بر جامعه را شکسته و کژکارکردی‌های بسیار مخرب و غیر قابل جبرانی همانند نقض حریم خصوصی، هتک حریثت و آبروی افراد، تخریب امنیت روحی، روانی و اجتماعی جامعه را خدشه‌دار نماید.

منابع

قرآن کریم.

- الحسینی، السید میرعبدالفتاح، *العنایون الفقهیة*، مؤسسة النشر الإسلامي التابعة لجامعة المدرسین بقم المشرفه.
- حرج عاملی، محمد بن حسن؛ (١٤١٢ق)، *وسائل الشیعیة*، مؤسسه آل الیت طہران، قم.
- زنجانی، عمید؛ (١٣٩٢ق)، *قواعد فقه*، سازمان سمت، تهران.
- شهریاری، حمید؛ (١٣٨٩ق)، *اخلاق فناوری*، انتشارات دانشگاه قم، قم.
- طاهری، حبیب الله؛ (١٣٨٧ق)، *قواعد فقه*، دفتر انتشارات اسلامی وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، قم.
- عبدالواحد بن محمد تمیمی آمدی، (١٣٦٦ق)، *غیر الحكم و درر الكلم*، انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی، قم.
- فاضل لنکرانی، محمدجواد؛ (١٣٨٩ق)، *تقریرات درس خارج فقه*، انتشارات مرکز فقهی ائمه اطهار.
- قانون اساسی جمهوی اسلامی ایران.

۱۴۷

- کلینی، محمد بن یعقوب؛ (١٣٦٥ق)، *الكافی*، ٨ جلد، دار الكتب الإسلامية تهران،
- کلینی، محمد بن یعقوب؛ (١٤٠١ق)، *الكافی*، دارصعب - دارالتعارف للمطبوعات، بیروت.
- مجلسی، محمد باقر؛ (١٣٨٥ق)، *بحار الأنوار*، دارالكتب الإسلامية، تهران.
- محقق داماد، سید مصطفی (١٣٨٢ق)، *قواعد فقه*، مرکز نشر علوم اسلامی.
- میرمحمدصادقی، سیدحسین؛ (١٣٨٩ق)، *جرایم علیه اشخاص*، نشر میزان، تهران، چاپ دوم.
- النیسابوری، فضل بن شاذان؛ (بی‌تا)، *الایضاح*، تحقیق جلال الدین الحسینی الارموی، بی‌نا.

پایگاههای الکترونیکی (منابع الکترونیکی)

- پایگاه همشهری آنلاین، رسیدگی به جرایم از طریق SMS در حوزه اختیارات پلیس نیست، شنبه ۱۹ خرداد ۱۳۸۶، ۱۸:۲۲:۳۰، کد مطلب، ۲۲۹۰۲.
- پایگاه خبری تحلیلی اعتدال، کد خبر، ۱۷۳۷ تاریخ انتشار، ۱۳۹۰/۰۱/۱۴